Zwettl, 4. Viertel 12. Jh. (und um 1300)

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31660
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

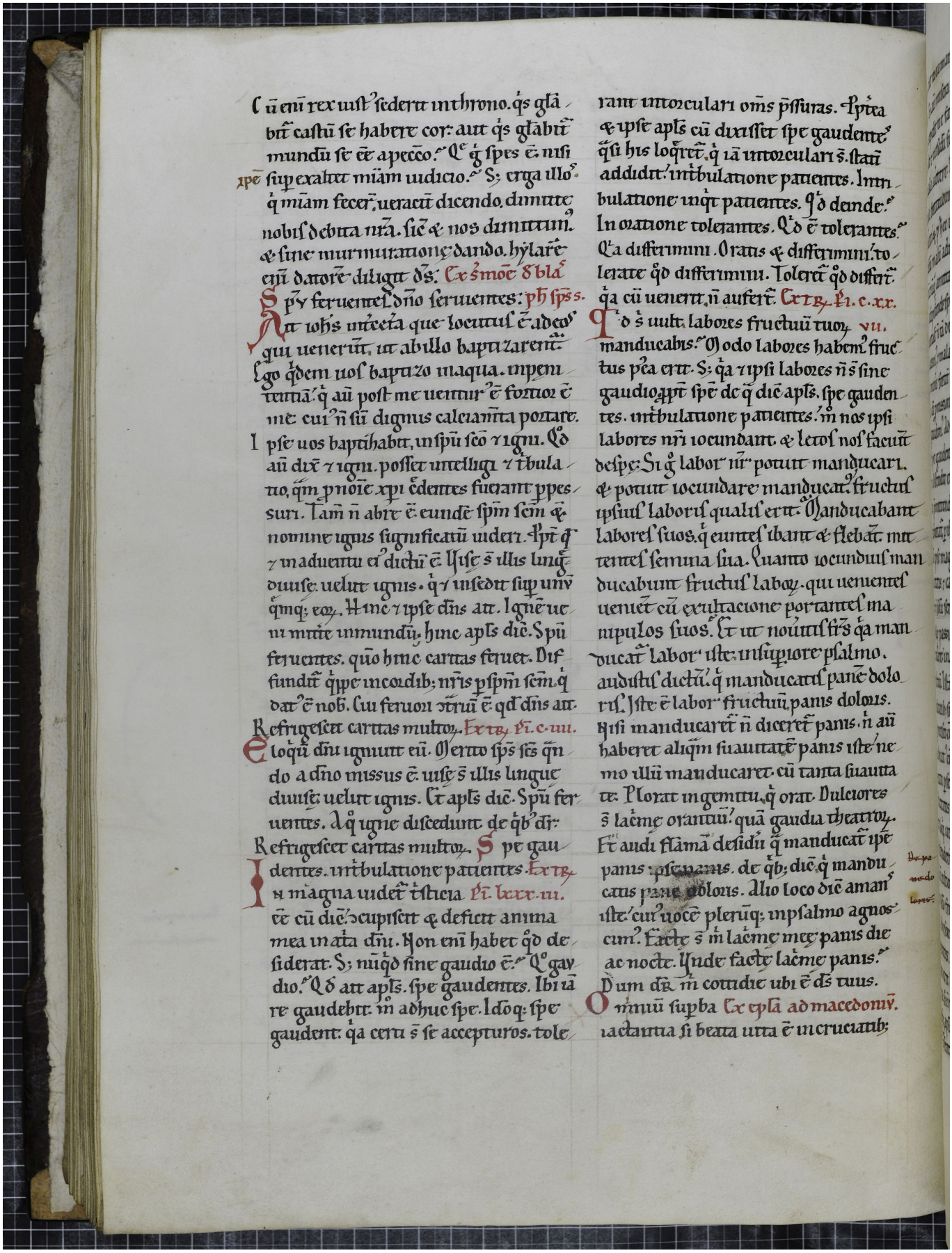

Cū enī rex uisū sederet in throno. q̄s glā
bū castū se habere cor: aut q̄s glabū
mundū se ēe a peccō. Q̄e g̈ spes ē. nisi
xp̄ē sup exaltet mīam iudicio. S; erga illos
q̄ mīam fecer̄. ueracū dicendo. dimitte
nobis debita nr̄a. sic & nos dimittim.
& sine murmuratione; dando. hylarē
enī datorē diligit ds̄. Ex smōe 8 bla

Spū feruentes. dño seruientes: ph̄ spūs.
Ait iohs inter ea que locutus ē adeos
qui uenerūt. ut a illo baptizarent.
Ego q̄dem uos baptizo in aqua. in pe
nitā. q̄ aūt post me uenit. fortior ē
me. cui nō sū dignus calceamenta portare.
Ipse uos baptizabit. in spū scō & igni. Qd
aūt dicē & igni. posset intelligi & tribula
tio. q̄m p noīe xpi ēdentes fuerant ppes
suri. Tam n abire ē. eundē spm sem &
nomine ignis significatū uideri. Spū q̄
& aduentu ei dictū ē. Ipse s illis lingue
diuise. uelut ignis. q̄ & insedit sup unū
q̄mq; eor. Hinc & ipse dns ait. Ignē ue
ni mittere in mundū. hinc apls dicē. Spū
feruentes. quo hinc caritas feruet. Dif
fundit q̄ppe in cordib; nr̄is p spm sem. q̄
dat ē nob. Cui feruor utiq; ē. qd dns ait.

Refrigescet caritas multor. Ex tr. Ps. c. iii.
Eloqū dñi ignorat eū. Certo ips ses q̄n
do a dño missus ē. ipse s illis lingue
diuise. uelut ignis. Et apls dicē. Spū fer
uentes. a q̄ igne discedunt de q̄b dr.

Refrigescet caritas multor. Spe gau
dentes. in tribulatione patientes. Ex tr.
Is magna uidet iniqtas. Ps. lxxx. iii.
ēe cū dicē. concupiscit & deficit anima
mea in atria dñi. Non enī habet q̄d de
sideret. S; nūq̄d sine gaudio ē. Q̄o gau
dio. Q̄d aūt apls. spe gaudentes. Ibi ū
re gaudebit. in adhuc spe. Idoq; spe
gaudent. q̄a certu s se accepturos. tole
rant intorcularī oms pssuras. Ipsa
& ipse apls cū diuisset spe gaudentes
q̄si his loq̄ret. q̄ ia intorcularī s. statī
addidit. in tribulatione patientes. In tri
bulatione inq̄t patientes. Q̄d deinde.
In oratione tolerantes. Q̄d ē tolerantes.
Q̄a differimini. Orans & differimini. to
lerate q̄d differimini. Tolerē q̄d differ.
q̄a cū uenerit. n auferē. Ex tr. Ps. c. xx.

Q̄d s uult. labores fructuū tuor. vii.
manducabis. Q̄odo labores habem fruc
tus pea erit. S; q̄a ipsi labores n s sine
gaudio. xp̄ē spē dc q̄ dicē apls. spe gauden
tes. in tribulatione patientes. in nos ipsi
labores nr̄i iocundant & letos nos faciūt
despe. Si g̈ labor nr̄ potuit manducari.
& potuit iocundare manducat. fructus
ipsius laboris qualis erit. Manducabant
laborē suos. q̄ euntes ibant & flebat. mit
tentes semina sua. Quanto iocundius man
ducabunt fructus labor. qui uenientes
ueniēt cū exultatione portantes ma
nipulos suos. Et ut nouit fr̄s q̄a man
ducat labor iste. in supiore psalmo.
audistis dictū. q̄ manducatis panē dolo
ris. Iste ē labor fructuū. panis dolor.
Nisi manducaret n diceret panis. in aū
haberet aliq̄m suauitatē panis iste. ne
mo illū manducaret. cū tanta suauita
te. Plorat in gemitu. q̄ orat. Dulciores
s lacrime orantiū. quā gaudia theatror.
Et audi flāmā desidū q̄ manducat xp̄ē
panis ipse nr̄. de q̄b dicē. q̄ mandu
cans panē dolor. Alio loco dicē aman
iste. cui uocē plerūq; in psalmo agnos
cim. Facte s in lacrime mee panis die
ac nocte. Unde facte lacrime panis.
Dum dr in cotidie ubi ē ds tuus.

Omnīū supba Ex epla ad macedonī.
iactantia si beata utta ē in cruciatib;